

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensiſ Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Quintum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

Hebr. II.

quia sine fide impossibile est placere Deo, si Imperator illam humanitatem exercuit zelo iustitiæ, non appetitu secularis gloriæ, poterat ei esse ad mitigationem pœnæ; quod sacerdoti Domini, eo quod esset vir Catholicus, contritus & confessus, meritorium fuisse creditur vitæ æternæ. Opus Imperatoris, cum extra charitatem factum sit, mortuum remansit; Opus vero Episcopi, quod ex charitate factum speramus, ad martyrij gloriam valde eum habilem reddidit.

Notatio ad Caput Quintum.

§. Sciens autem Fridericus quod postera die dedicaturus esset Ecclesiam.

An saluentur Episcopi Regnicolæ.

Vicarij in Pontificalibus S. Engelberti.

Schvvelma

Clericum Parisiensem, cui Episcopi Alemanniæ æternam salutem videbatur despõsuri, quod maiore sæcularis gladij, quam animarum curam gererent, refutat Cæsarius *lib. 2. dialog. cap. 28.* exemplo Sanctorum Brunonis, Heriberti, atque Annonis Archiepiscoporum Colonienfium. Nos potiori iure illi Clerico obijcimus B. ENGELERTVM nostrum, qui etiam Theoderico Heistorum, Waltero Carliolensium Episcopis demandata sua vice Pontificali, à Pontificij per se executione, neque per Imperij curas, neque per Montensis comitatus administrationem abstrahebatur. Cuius rei hæc vetusta habeo documenta, quod templa in Zarne, & Beatæ Mariæ Virginis in oppido Ruremundano, ipsemet consecravit, ac Schwelmensem sacris faciendis fuisset dedicaturus.

Schvvelma hodiè oppidum est ferraria celebre iuxta cognominem riuulum, inter Brackerfeldt, Lennepiam, Hatnegen, & arcem Wetter, profluentem; est vnus ex fundis fiduciarijs à Dicecesi Colonienfi ob exiguum acceptæ mutuo pecuniæ

datis

A datis. Nam Aspelen, Rees, Bechem, Schvvelm, & Hagen in fiduciam, & antichresin dicuntur concessa, donec septem & quinquaginta millia florenorum ab Archiepiscopo Coloniensi Marcanis Comitibus refundantur.

Vide infra
lib. 3. c. 46.

Caput Sextum.

Comes Fridericus animum suum, quodammodo prodit in itinere.

B CVM autem Episcopus properaret ad locum destinatum, Comes Fridericus circa meridiem venit ad eum, certior fieri cupiens quo tenderet, & qui vel quot cum eo essent. Episcopus illum salutatur, utque apud se pernoctaret, plurimum inuitat: sed ille non acquiescit, aliquid semper, ut prius, causæ prætexens. O cor agnium, ò oculum columbinum. Cor sine felle, oculus sine suspicione. Inuitat amicus hostem, domesticus latronem, hostia carnificem. Comite recedente, & pontifice procedente, tempus adest vespertinum. Vesperis vero dictis, rursus adest Comes. Eum cernens eminus Conradus Comes Tremonia, ait ad Episcopum: Domine, creber Comitibus huius accessus & recessus mihi multum est suspectus. En nunc tertio venit, & non, sicut ante, in palefrido, sed in dextrario. Consulo vobis, ut & vos dextrarium vestrum ascendatis. Cui ille respondit: Hoc nimis esset notabile. Non enim timeo: quia non nocui illi. Cumque appropinquaret, viderunt vultus eius colorem penitus immutatum. Heu quam difficile est, ut quidam ait, crimen non prodere vultu. Cæpit autem eum alloqui Episcopus, & dicere: Sciebam cognate, quod tandem maneres mecum: sed ille nihil respondit, conscius ipse sibi: pergebantque simul. Ea causa quidam tam ex Clericis, quam ex militibus suspicione territi, ab illorum se comitatu subdlexerunt. Magna vero pars Episcopalis familiae cum cocis iam dudum ad hospitium præparandum præcesserat, & pauci cum pontifice remanserant. Sole properante ad occasum, hostia cum immolante properat ad aram, ut fieret Domino sacrificium vespertinum, quod dignius erat in lege. Passus est Christus sexta feria, hora sexta, scilicet in meridie, ut declararet se mediatorem esse Dei & hominum: Engelbertum vero pati voluit eadem feria, sed in fine diei: ut ostenderet eum per bonum finem, non per præcedentem vitam, coronatum.

Fridericus comes eius iter explorat.

Non caue sibi ab insidiis Friderici.